

голѣма концертна—и сценическа пѣвица. М. е позната, сжщо, и като компонистка на единъ не малък брой пѣсни, ноктюрни, шансони, романси, които сж били публикувани следъ смъртта ѝ—една часть подъ надсловъ: „Dernières pensées musicales de Marie Félicité Garcia de Bériot“. (Последни музикални мисли на М. Ф. Г.).

Малеръ, Густавъ — Mahler, Gustav — бележитъ компонистъ, род. 7 1860 въ Калиштъ (Чехия), умр. 18 май 1911 въ Виена, ученикъ на Епщайнъ, Фуксъ и Кренъ въ Виенската консерватория, сжщевременно следвалъ и въ университета (2 години); диригентската си кариера започва двадесетгодишенъ въ Халъ (горна Австрия), после въ Лайбахъ, Олмюцъ, Каселъ, Прага (Нѣмския областенъ театъръ), Лайпцигъ, Буда-Пеща (оперенъ директоръ), Хамбургъ и Лондонъ. 1897 бива призванъ за диригентъ, а после и директоръ на Виенската опера. Въ

Густавъ Малеръ

течение на едно десетилѣтие той издига този институтъ до недостигаема художествена висота — благодарение на неговитъ качества, както на голѣмъ диригентъ, тъй и на значителенъ организаторъ. Съ

своята пълна безпристрастностъ той си навлича умразата на мнозина — особено на разглезенитъ пѣвци и пѣвици — и напуска института, ала следитъ отъ неговата десетгодишна дейностъ и до сега сж още пѣсни. Като компонистъ, М. се изявява най-мощно въ областта на симфоничното творчество. Неговитъ 9 симфонии (и една десета, недовършена) му отнеждатъ мѣсто между най-голѣмитъ симфонии. По духа на своята музика М. стои на синура между романтицитъ и новата музика. При известно Брукнерово влияние, той не спазва въ своитъ симфонии формата, неговата музика не е лишена и отъ известенъ еkleктизъмъ. Съ една тематика, стояща често подъ знака на една обикновеностъ, творенията на М. сж технически отлично изработени, ефектно инструментирани, и упражняватъ винаги едно мощно въздействие върху слушателя. Освенъ симфонитъ, М. е писалъ: „Пѣсень на земята“ („Das Lied von der Erde“) — едно прекрасно творение, и пѣсни: „Kindertotenlieder“ („Детски смъртни пѣсни“ за пѣние съ камероркестъръ), „Des Knaben Wunderhorn“ („Чудниятъ рогъ на детето“) и „Die Lieder eines fahrenden Gesellen“ („Пѣснитъ на единъ пжтуващъ чиракъ“), а сжщо и други по-малки творби.

Малингъ, Ото Валдемаръ — Malling, Otto Valdemar — значителенъ датски компонистъ, род. 1 юний 1848 въ Копенхагенъ, умр. 5 окт. 1915 с. т., ученикъ на тамошната консерватория (Гаде, Хартманъ), диригентъ на Студентското пѣвческо и на Концертното дружество, а отъ 1885 професоръ въ консерваторията, компониралъ: една симфония, една концертна увертюра, една фантазия за цигулка и оркестъръ, единъ клавирконцертъ, една цигулкова соната, по едно трио, квартетъ, квинтетъ, секстетъ и октетъ, единъ балетъ, хорове съ оркестъръ, творби за пиано и органъ, пѣсни. М. е съставилъ и единъ учебникъ по инструментация.

Малипиеро, Франческо Г. — Maligni, Francesco G. — значителенъ представителъ на новото направление въ музикалното творчество на Италия, и музикаленъ писателъ,